

stilling til hensigtsmæssigheden af kommunernes dispositioner.

I det omfang, lovgivningsmagten finder, at der bør kunne skrives ind over for et skøn, der af en kommune er udøvet inden for lovgivningens rammer, herunder de almindelige offentligretlige retsgrundsætninger, er det udvalgets opfattelse, at rekursadgang eller eventuelt lovbestemt (sektor)tilsyn er en bedre egnet form for kontrol.

Klagereformudvalget finder endvidere ikke, at god forvaltningsskik bør inddrages i tilsynets kompetence, da tilsynsmyndigheden herved ville komme til at tage stilling til et normsæt, hvis overtrædelse ikke udgør en mangel i forvaltningsretlig forstand, og da tilsynsmyndighedens prøvelse af principperne for god forvaltningsskik ikke kunne munde ud i sanktioner mod en kommunalbestyrelse, men kun i en vejledende udtalelse om, hvorvidt principperne er overholdt.

Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 224-225 og 232-233.

Ekspertgruppen har overvejet, om der er behov for at fastlægge nærmere, hvor grænsen mellem legalitet og hensigtsmæssighed af økonomiske dispositioner går. Ekspertgruppen finder ikke grundlag for at antage, at der er behov for en nærmere afgrænsning af legalitet og hensigtsmæssighed ved økonomiske dispositioner. Ekspertgruppen kan endvidere tilslutte sig Klagereformudvalgets opfattelse af, at kommunaltilsynet fortsat skal være et legalitetstilsyn. Ekspertgruppen finder herudover, at princippet om, at kommunaltilsynet alene er et legalitetstilsyn, bør opretholdes, også for så vidt angår det økonomiske tilsyn.

Der henvises til betænkning nr. 1425/2002, side 160-161.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enigt i de opfattelser, der gives udtryk for af de to udvalg. Muligheden for – inden for de rammer, lovgivningen giver på de enkelte områder - at træffe lokale beslutninger om f.eks. serviceniveau og om prioriteringen mellem serviceområder er af afgørende betydning for at kunne tilpasse opgaveløsningen til de lokale ønsker og behov. Ministeriet finder, at det er vigtigt at bevare respekten for det kommunale selvstyre og dermed det lokalpolitiske råderum. Ministeriet finder det derfor rigtigst, at kommunaltilsynet fortsat bevares som et legalitetstilsyn. Tilsynsmyndigheden skal således alene tage stilling til, om lovgivningen er overholdt, og ikke tage stilling til kommunernes skønmæssige dispositioner i det omfang, de ligger inden for lovgivningens rammer. Af samme grund skal tilsynet ikke tage stilling til, om principperne for god forvaltningsskik er overholdt. Dette princip skal efter ministeriets op-

fattelse også opretholdes for så vidt angår det kommunaløkonomiske tilsyn.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 48, *stk. 1*.

5.1.2. Kun lovgivning, der særligt retter sig mod offentlige myndigheder.

Den lovgivning, hvis overholdelse er omfattet af tilsynets kompetence, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse, omfatter alene regler af offentligretlig karakter og ikke privatretlige spørgsmål. I forarbejderne til den nugældende lov om kommunernes styrelse, lov nr. 223 af 31. maj 1968, er det bl.a. anført, at tilsynsmyndighedernes beføjelser kunne anvendes, når en kommune handlede i strid med sine offentlige funktioner (Folketingstidende 1967-68, tillæg A, spalte 159). I forarbejderne til lov nr. 210 af 16. maj 1984 om ændring af lov af kommunernes styrelse, hvorved § 61 i lov om kommunernes styrelse fik sin nuværende affattelse, er anført, at tilsynsmyndighedens sanktioner ikke kan anvendes til gennemtvungelse af krav, der grunder sig på privatretlige forpligtelser (Folketingstidende 1983-84, 2. samling, tillæg A, spalte 1424). Det kommunale tilsyn har således alene til opgave at gennemtvunge kommunernes overholdelse af forpligtelser, der påhviler kommunerne i deres egenkab af offentlige myndigheder.

Ved den nærmere fastlæggelse af grænsen mellem den del af lovgivningen, som kommunaltilsynet kan påse overholdelsen af, og den del af lovgivningen, kommunaltilsynet ikke har kompetence til at påse overholdelsen af, har det i Indenrigs- og Sundhedsministeriets nyere praksis været afgørende, om der er tale om stillingtagen til lovgivning, der alene – eller særligt – gælder for offentlige myndigheder. Også ved privatretlige dispositioner påser tilsynsmyndigheden overholdelsen af den lovgivning, der alene – eller særligt – gælder for offentlige myndigheder. Det er alene privatretlige spørgsmål, tilsynet ikke kan påse.

Tilsynet omfatter efter *gældende ret* således kun de regler i lovgivningen, der særligt gælder for offentlige myndigheder, og ikke de regler i lovgivningen, der gælder for både offentlige myndigheder og private.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkning nr. 1395/2000, side 100 - 104.

Klagereformudvalget er af den opfattelse, at kommunaltilsynets formål bør være afgørende for afgrænsningen af kommunaltilsynets kompetence. Tilsynets formål er efter udvalgets opfattelse at overvåge, at kommunerne handler i overensstemmelse med lovgivningen, når kommunerne udøver den magt, der